

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า
ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ.2561

คอลัมน์แตกใบอ่อน : อารูปราบเพ็ญอ่อนในฤดูหนาวแบบตายยกโรง

เข้าสู่ปลายเดือนพฤศจิกายนแล้ว หลายจังหวัดของไทยก้าวสู่หน้าหนาวอย่างเต็มตัว และจะหนาวยาวนานเหมือนกับที่เขาพยากรณ์กันไว้หรือไม่ เนื่องด้วยปีนี้หน้าดี ฝนดี จึงคาดการณ์ว่าความหนาวเย็นก็น่าจะดีและยาวนานตามไปด้วย ซึ่งคนเก่าก่อนมักจะพูดว่าถ้าปีไหนหนาวนาน ปีนั้นผลหมากรากไม้จะติดดอกออกผลดี ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก (Supply) ถ้าผู้บริโภคมีความต้องการน้อย (Demand) ราคาจะถูก แต่ถ้ามหาความต้องการในการบริโภคมีสูงกว่าผลผลิต ราคาผลผลิตทางภาคการเกษตรในปีนั้นก็แพง และส่วนใหญ่แล้วอะไรก็ตามที่ถูกผลิตออกมามากๆ ราคามักจะตกต่ำ โดยเฉพาะผลผลิตภาคการเกษตร

แต่เมื่อเข้าสู่ฤดูหนาวและแล้ง ผืนดินรอบโคนต้นและทรงพุ่มแห้ง ได้รับไนโตรเจนน้อยและเปลี่ยนแปลงไปสะสมแป้งและน้ำตาลแทน กระบวนการนี้ถ้าไนโตรเจนน้อยกว่าคาร์บอน พืชก็จะเจริญและพัฒนาไปเป็นตาดอกได้ง่าย เกษตรกรจึงมักนิยมใช้ฮอร์โมนไข่ น้ำตาลทราย ปุ๋ยโมโนโพแทสเซียมในเตรท ปุ๋ยโพแทสเซียมเข้ามาช่วยกระตุ้นให้พืชออกดอกได้ง่ายขึ้นในช่วงนี้ ความหวานของพืชในช่วงฤดูหนาวนี้ ดึงดูดให้กลุ่มแมลงปากดูดเข้ามาสร้างอาณาจักรในเรือกสวนไร่นามากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเพ็ญอ่อน ซึ่งสามารถออกไข่ขยายพันธุ์ได้คราวละ 200-300 ฟอง เมื่อตัวอ่อนฟักออกจากไข่และเกาะกลุ่มรวมตัวทับซ้อนกันอย่างหนาแน่น เกษตรกรที่ใช้สารเคมีฉีดพ่นแล้วไม่ได้ผลก็มาจากสาเหตุนี้ด้วยเช่นกัน คือยาเคมีทำลายได้แต่ตัวพ่อแม่ที่อยู่ด้านบน แต่ไม่สามารถซึมซาบลงมาฆ่าตัวอ่อนที่อยู่ด้านล่างได้ ยิ่งจ้างคนงานที่ฉีดพ่นสารเคมีด้วยความฉาบฉวย ทำแบบขอไปที เดินเร็วเกินไป ยิ่งทำให้ผลลัพธ์ก็ยิ่งแยกลงไปอีก

การแก้ปัญหาเรื่องนี้สามารถทำได้ง่ายๆ เพียงเปลี่ยนจากอารูธรรมดา มาเป็นอารูชีวภาพ ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตสามารถแพร่กระจายขยายพันธุ์ส่งผลทำให้เพ็ญอ่อนนั้นตายแบบยกโรงได้เช่นเดียวกัน การใช้จุลินทรีย์บิวเวอร์เรีย ที่มีชื่อการค้าว่า “คัทออฟ (cut off)” โดยเสริมด้วยตัวทำลายคราบไขมันของเพ็ญเสียก่อน โดยการใส่สารจับใบ (ชื่อการค้า “ม้อยเจอร์แพล้นท์”) หรือ “ไบโอฟิล์ม 200” หรือบางคนอาจจะชอบน้ำยาล้างจานก็ได้ (แต่ปัจจุบันสารจับใบคุณภาพดีราคาเหมาะสมก็มีให้เลือกมากมาย) ลงไปเสียก่อน แล้วจึงเติมเชื้อสำเร็จรูป “บิวเวอร์เรีย (Beauveria Bassiana spp.)” ลงไปในอัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นทุกๆ 3-7 วัน สปอร์ของ “บิวเวอร์เรีย (Beauveria Bassiana spp.)” เมื่อผสมกับสารจับใบจึงมีประสิทธิภาพในการเกาะยึดกับตัวเพ็ญอ่อนและความชื้นที่ซึมซาบเข้าสปอร์ได้ง่าย จึงทำให้เกิดการเจริญเติบโตงอกเป็นเส้นใยทะลุทะลวงทำลายกลุ่มก้อนของประชากรเพ็ญอ่อนลงไปได้โดยง่าย โดยคุณสมบัติที่เขาเป็นสิ่งมีชีวิตที่สามารถแพร่กระจายได้

มนตรี บุญจรัส
ชมรมเกษตรปลอดสารพิษ
(ไทยกรีน อะโกร)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ.2561

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : สวนลั่นจี่ระวังไรก่ามะหยี่

สภาพอากาศระยะนี้ มีทั้งหมอกและอุณหภูมิต่ำ กรมวิชาการเกษตร เตือนเกษตรกรชาวสวนลั่นจี่ให้เฝ้าระวังไรก่ามะหยี่ลั่นจี่ เป็นไรสีขาที่มีขนาดเล็กมาก ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ต้องใช้กล้องส่องถึงจะเห็นลำตัวเป็นสีขาว หรือสีชมพูเรื่อๆ คล้ายหนอน ถือเป็นศัตรูสำคัญของลั่นจี่ สามารถพบได้ในระยะแตกใบอ่อนจนถึงระยะออกดอก ไรชนิดนี้มักชอบดูดทำลายตาดอก ใบอ่อน ยอด และผลของลั่นจี่ ทำให้ตาดอกไม่เจริญเติบโต ใบที่ถูกไรเข้าทำลายจะมีอาการหงิกงอและโป่งพองขึ้นเป็นกระเปาะ ผิวใบบริเวณที่ถูกไรดูดกินจะสร้างขนสีน้ำตาลขึ้นและสานเป็นแผ่นติดต่อกัน และไรมัก จะใช้เป็นที่หลบซ่อนตัวอยู่ในขนที่สร้างขึ้นมา มีลักษณะนุ่มหนาคลายพรม

เมื่อเริ่มเกิด ในระยะแรกขนจะมีสีเหลือง หรือเขียวอ่อน และกลายเป็นสีน้ำตาลเหมือนสนิมเหล็ก หรือสีน้ำตาลเข้มในเวลาต่อมา จากนั้นไรจะเริ่มเคลื่อนย้ายหาใบใหม่เพื่อดูดทำลายต่อไป ใบและยอดที่ถูกทำลายจะแห้งและร่วง ต้นที่ถูกไรทำลายรุนแรงจะแคระแกร็น และไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร บางครั้งจะพบปื้นขนสีน้ำตาลเกิดขึ้นที่ซอกดอกและผลอ่อนด้วย

ดังนั้น ในระยะนี้เกษตรกรควรหมั่นสำรวจส่องดูไรก่ามะหยี่ลั่นจี่ในแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบมีการระบาดของไรรุนแรงจนมีความจำเป็นต้องใช้สารเคมี ให้เกษตรกรตัดแต่งกิ่งที่ใบและยอดถูกไรทำลายนำไปเผาทิ้งนอกแปลงปลูกก่อน เพื่อลดการระบาดของไร จากนั้นให้พ่นสารกำจัดไรในครั้งแรกด้วย อะมิทราซ 20% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ก่ามะถัน 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งหน้าใบและหลังใบ...ส่วนการพ่นสารกำจัดครั้งที่ 2 ให้เกษตรกรพ่นสารกำจัดไรเมื่อลั่นจี่เริ่มแตกใบอ่อน จากนั้นให้พ่นซ้ำอีก 2 ครั้ง ห่างกัน 4 วัน

สำหรับการปลูกต้นลั่นจี่ในแปลงที่ปลูกใหม่ ให้เลือกใช้ลั่นจี่พันธุ์ต้านทานไรก่ามะหยี่ เพราะผลจากการศึกษาพบว่า ลั่นจี่พันธุ์ฮงฮวย มีความต้านทานต่อการทำลายของไรก่ามะหยี่ได้ดีกว่าพันธุ์โอเอียะ